

Ο Μητρ. Αργολίδος στα Πυργιώτικα Ναυπλίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε (ἐκ γ΄)- καὶ σὺν τῇ ἄσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Παρουσία πάρα πολλῶν πιστῶν και με κάθε λαμπρότητα ο Μητροπολίτης Αργολίδος Νεκτάριος τέλεσε την ακολουθία των χαιρετισμῶν στην Υπεραγία Θεοτόκο στον πανέμορφο ενοριακό ναό του Αγίου Γεωργίου στα Πυργιώτικα Ναυπλίου.

Ο εφημέριος του ναού π. Κωνσταντίνος Ξανθόπουλος , ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη για την τιμή που έκανε να τελέσει την Ακολουθία της πρώτης στάσης των Χαιρετισμῶν στην Θεοτόκο στην ενορία των Πυργιωτίκων.

Στον ενοριακό ναό παραβρέθηκαν μεταξύ άλλων ο πρόεδρος της τοπικής κοινότητας Πυργιωτίκων Σ. Μπρέγιανος , ο πρόεδρος της τοπικής κοινότητας Ναυπλίου Ιορδάνης Δαμιανός κι η πρόεδρος του πολιτιστικού συλλόγου Πυργιωτίκων Σ.Τράκα.

Ακάθιστος ύμνος ονομάζεται γενικά κάθε ορθόδοξος χριστιανικός ύμνος ο οποίος

ψάλλετε από τους χριστιανούς πιστούς σε όρθια στάση.

Έχει επικρατήσει όμως να λέγεται έτσι ένας ύμνος («Κοντάκιο») της Ορθόδοξης Εκκλησίας προς τιμήν της Θεοτόκου, ο οποίος ψάλλετε στους ναούς τις πέντε πρώτες Παρασκευές της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τις πρώτες τέσσερις τμηματικά, και την πέμπτη ολόκληρος.

Είναι ένας ύμνος που αποτελείται από προοίμιο και 24 οίκους (στροφές) σε ελληνική αλφαβητική ακροστιχίδα, από το Α ως το Ω (κάθε «οίκος» ξεκινά με το αντίστοιχο κατά σειρά ελληνικό γράμμα).

Ο Ακάθιστος ύμνος θεωρείται ως ένα αριστούργημα της βυζαντινής υμνογραφίας. Είναι γραμμένος πάνω στους κανόνες της ομοτονίας, ισοσυλλαβίας και εν μέρει της ομοιοκαταληξίας.

Η γλώσσα του είναι σοβαρή και ποιητική και πλουτίζεται από κοσμητικά επίθετα και πολλά σχήματα λόγου (αντιθέσεις, μεταφορές, κλπ). Το θέμα του είναι η εξύμνηση της ενανθρώπισης του Θεού μέσω της Θεοτόκου, πράγμα που γίνεται με πολλές εκφράσεις χαράς και αγαλλίασης, οι οποίες του προσδίδουν θριαμβευτικό τόνο.

Το έτος 626, και ενώ ο Αυτοκράτορας Ηράκλειος ηγούνταν εκστρατείας του βυζαντινού στρατού κατά των Περσών, η Κωνσταντινούπολη πολιορκήθηκε αιφνιδίως από τους Αβάρους. Γνωρίζοντας την απουσία του στρατού, οι Άβαροι απέρριψαν κάθε πρόταση εκεχειρίας και την 6η Αυγούστου κατέλαβαν την Παναγία των Βλαχερνών.

Σε συνεργασία με τους Πέρσες, τη νύχτα της 7ης προς 8η Αυγούστου, ετοιμάζονταν για την τελική επίθεση, ενώ ο Πατριάρχης Σέργιος περιέτρεχε τα τείχη της Πόλης με την εικόνα της Παναγίας της Βλαχερνίτισσας και ενεθάρρυνε το λαό στην αντίσταση.

Τη νύχτα εκείνη, φοβερός ανεμοστρόβιλος, που αποδόθηκε σε θεϊκή αρωγή, δημιούργησε τρικυμία και κατέστρεψε τον εχθρικό στόλο, ενώ αντεπίθεση των αμυνομένων προξένησε τεράστιες απώλειες στους Αβάρους και τους Πέρσες, οι οποίοι αναγκάστηκαν να λύσουν την πολιορκία και να αποχωρήσουν άπρακτοι.

Την 8η Αυγούστου, η Πόλη είχε σωθεί από τη μεγαλύτερη ως τότε απειλή της ιστορίας της.

Ο λαός, θέλοντας να πανηγυρίσει τη σωτηρία του, την οποία απέδιδε σε συνδρομή της Θεοτόκου, συγκεντρώθηκε στο Ναό της Παναγίας των Βλαχερνών. Τότε, κατά

το Ύμνο»
του «τῆ

